

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2024-01-15 Nr. 429-10
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2023 m. liepos 30 d. pareiškėjas draudikui, apdraudusiam transporto priemonės „VW Passat“ valdytojų civilinę atsakomybę, pateikė pranešimą apie 2023 m. liepos 29 d. eismo įvykį (toliau – Įvykis), kurio metu buvo sugadinta pareiškėjo valdyta transporto priemonė „BMW X5“.

Kadangi eismo įvykio deklaracijoje transporto priemonės „VW Passat“ valdytojas savo parašu patvirtino prisiimantis atsakomybę už kilusį eismo įvykį, administruodamas Įvykį draudikas rinko duomenis, galinčius pagrįsti eismo įvykio deklaracijoje Įvykio dalyvių nurodytus duomenis.

Įvykio tyrimo metu transporto priemonės „VW Passat“ valdytojas draudiko ekspertui nurodė, kad prieš Įvykį „važiavo žvyrkeliu prie sankryžos artėdamas apie 60-70 km/h greičiu“, taip pat teigė, kad automobilio „BMW X5“ nematė, nes matomumą riboja krūmai, be to, „buvo nukreipęs dėmesį nuo kelio“. Automobilio „VW Passat“ valdytojas teigia, kad, priartėjęs prie sankryžos, pastebėjo į sankryžą įvažiuojantį pareiškėjo valdomą automobilį, transporto priemone „VW Passat“ buvo siekiama sustabdyti, tačiau automobilių susidūrimo išvengti nepavyko.

Pareiškėjas draudikui pateiktuose paaiškinimuose nurodė, kad iki Įvykio transporto priemonė „BMW X5“ judėjo apie 40 km/h greičiu. Pareiškėjas teigė, kad iki susidūrimo kito automobilio nematė, nes matomumą riboja krūmai, dėl šios priežasties pradėti stabdyti nespėjo.

Vadovaudamasis surinktais šio Įvykio dalyvių paaiškinimais ir duomenimis apie Įvykio vietą bei automobilių sugadinimus, draudiko ekspertas parengė Ekspertinę pažymą. Minėtos Ekspertinės pažymos duomenų pagrindu draudikas atsisakė pareiškėjui mokėti draudimo išmoką, nes „automobiliai buvo sugadinti ne vairuotojų nurodomomis, bet kitomis aplinkybėmis, todėl draudėjui dėl įvykio nekyla civilinė atsakomybė“.

Pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko sprendimu atsisakyti mokėti draudimo išmoką, pretenzijoje draudikui pabrėžė, kad Ekspertinėje pažymoje buvo klaidingai nurodyta, jog Įvykyje dalyvavo ne pareiškėjas, o Y. Y. Pareiškėjas teigė, kad nors Ekspertinėje pažymoje remiamasi duomenimis, kad galimai buvo nurodytas netikslus automobilio „BMW X5“ greitis prieš Įvykį, vis dėlto galimybės nustatyti tikslaus valdytos transporto priemonės greičio pareiškėjas neturėjo.

Pareiškėjas taip pat nurodė, kad Ekspertinės pažymos duomenys prieštarauja šiame dokumente pateiktoms eksperto išvadoms. Be to, pareiškėjo teigimu, ekspertas nepagrįstai rėmėsi automobilio „BMW X5“ spidometro duomenimis, nes jie neturi jokios įtakos Įvykio kilimui.

Atsakyme į pareiškėjo pretenziją draudikas nurodė, kad „Įvykis buvo sumodeliuotas kompiuterine programa PC-crash 13.02“ ir kad Įvykio modeliavimo duomenys patvirtinto, kad automobilių sugadinimai nėra suderinami su Įvykio dalyvių nurodytomis Įvykio aplinkybėmis. Draudikas pabrėžė, kad Ekspertinėje pažymoje klaidingai nurodytas Įvykio dalyvis yra rašymo apsirikimo klaida, neturinti įtakos ekspertų išvadoms. Be to, pareiškėjas nenurodė objektyvių aplinkybių ir nepateikė įrodymų, leidžiančių suabejoti Ekspertinės pažymos duomenų teisingumu ir suteikiančių pagrindą pakeisti priimtą draudiko sprendimą.

Pareiškėjas pateikė prašymą nagrinėti vartojimo ginčą, kuriame kėlė abejones, ar draudiko eksperto atliktas Įvykio mechanizmo modeliavimas kompiuterine programa buvo atliktas naudojant tikslus duomenis. Pareiškėjo teigimu, draudiko ekspertas galėjo neįvertinti

kelio dangos ir automobilių susidūrimo pobūdžio. Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, pareiškėjas draudikui kėlė reikalavimą dėl įvykio išmokėti draudimo išmoką.

Draudikas pateiktame atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi, be atsakyme į pareiškėjo pretenziją nurodytų duomenų, papildomai nurodė, kad „tiriant eismo įvykio aplinkybes, automobilio greitis yra vienas iš esminių dėmenų, pagal kuriuos yra modeliuojamas (atkuriamas) eismo įvykio mechanizmas. Dėl ko automobilio spidometro duomenys turi didelę įtaką įvykio vertinimui.“

Draudikas pabrėžė, kad Ekspertinė pažyma buvo parengta ir draudiko sprendimas atsisakyti mokėti draudimo išmoką buvo priimtas surinkus visą būtiną informaciją ir šis sprendimas neprieštarauja teismų suformuotai praktikai nagrinėtose panašaus pobūdžio civilinėse bylose.

Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas pabrėžė, kad neturi pagrindo keisti priimto sprendimo ir pareiškėjui dėl įvykio išmokėti draudimo išmoką.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą, Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko sprendimo atsisakyti mokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo valdomai transporto priemonei „BMW X5“ padarytą žalą.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, Lietuvos banko nuomone, būtina įvertinti draudiko sprendimo atsisakyti pareiškėjui mokėti draudimo išmoką už įvykį pagrįstumą.

Remiantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsniu, Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 2 ir 98 straipsniais, Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo (toliau – TPVCAPD) įstatymo 16 straipsnio 1 dalimi, draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką atsiradimas siejamas su draudžiamojo įvykio fakto nustatymu. Draudžiamasis eismo įvykis TPVCAPD įstatymo prasme vertintinas kaip eismo įvykis, kai transporto priemonės valdytojui (už žalą atsakingiems asmenims valdant ar naudojant transporto priemonę) dėl padarytos žalos nukentėjusiam trečiajam asmeniui atsiranda civilinė atsakomybė¹.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikoje konstatuojama, jog TPVCAPD santykiuose nustatytos išimties, kada draudikas gali nemokėti draudimo išmokos ar reikalauti ją gražinti, apima du atvejus: 1) jei įvykis yra nedraudžiamasis (TPVCAPD įstatymo 21 straipsnis); 2) jei atsakingas už žalą padarymą asmuo ar nukentėjęs trečiasis asmuo buvo nesąžiningi ir (ar) elgėsi neapdairiai ir nerūpestingai (TPVCAPD įstatymo 22 straipsnis)².

Kasacinio teismo praktikoje taip pat konstatuojama, kad Draudimo įstatymo 98 straipsnyje įtvirtinta nukentėjusio trečiojo asmens pareiga pateikti draudikui visus turimus dokumentus ir informaciją apie draudžiamojo įvykio aplinkybes ir pasekmes turi būti vykdoma sąžiningai³.

Be to, formuojamoje teismų praktikoje konstatuojama, kad draudikas kiekvienoje panašaus pobūdžio byloje neprivalo įrodyti, kad eismo įvykio, kurį nurodo buvus eismo įvykio dalyviai, iš tikrųjų nebuvo, ar įrodyti, kokiomis aplinkybėmis iš tiesų įvyko eismo įvykis.

¹ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. gruodžio 22 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-531-701/2016.

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. balandžio 21 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-104-403/2021; 2019 m. liepos 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-257-1075/2019.

³ Lietuvos Aukščiausiasis Teismas nutartyje, 2016 m. gruodžio 22 d. priimtoje civilinėje byloje Nr. e3K-3-531-701/2016.

Priešingai, draudikui įrodžius, kad eismo įvykis įvyko kitomis aplinkybėmis, nei teigia nukentėjęs trečiasis asmuo, yra teisinis pagrindas konstatuoti draudžiamojo įvykio nebuvimą⁴.

Vadovaujantis kasacinio teismo formuojama teismų praktika, darytina išvada, kad TPVCAPD draudikas turi teisę atsisakyti mokėti draudimo išmoką eismo įvykį pripažinęs nedraudžiamuoju, taip pat kai nukentėjęs trečiasis asmuo pateikia klaidinančią informaciją.

Nagrinėjamu atveju draudikas, priimdamas sprendimą, kad įvykio dalyviai jam suteikė klaidingą informaciją apie įvykio aplinkybes ir kad nurodytų aplinkybių pagrindu nėra galimybės patvirtinti draudžiamojo įvykio fakto, rėmėsi Ekspertinės pažymos duomenimis.

Draudikas taip pat nurodė, kad aplinkybė, kaip „vairuotojas vertina buvus savo ir kito automobilio greičius, priklauso nuo daugelio faktorių ir skirtumas tarp, pavyzdžiui, 40 ir 60 km/h gali būti sunkiai pajuntamas, tačiau pojūčiai, atsirandantys važiuojant 40 km/h greičiu ir greičiu, artimu nuliui, arba automobilio stovėjimo yra esminiai ir ryškūs.“

Be to, draudikas pabrėžė, kad draudiko ekspertui kilo abejonių dėl pareiškėjo ir transporto priemonės „VW Passat“ valdytojo paaiškinimų, kad automobilio „VW Passat“ vairuotojas, „važiuodamas vasarą šviesiu paros metu, nepamatė kelyje esančios didelės, automobilio dydžio kliūties, ir jos neišvengė, o važiavo ir trenkėsi į ją“, pagrįstumo.

Ekspertinėje pažymoje nurodyta, kad, pagal įvykio dalyvių paaiškinimuose nurodytas įvykio aplinkybes draudiko ekspertui kompiuterine programa PC-crash 13.0 sumodeliavus įvykį, nustatyta, kad „po susidūrimo, esant vairuotojų nurodomoms aplinkybėms, automobilis BMW turėjo apsisukti apie 170° kampu prieš laikrodžio rodyklę ir sustoti kelkraštyje nuslydęs nuo kelio. Automobilis VW taip pat turėjo sustoti nuvažiavęs nuo kelio ir sustoti pasisukęs apie 45° prieš laikrodžio rodyklę. Tarp sustojusių automobilių turėtų būti apie 4 m atstumas. Gautos padėties neatitinka užfiksuotų fotografijose, o tai suteikia pagrindą teigti, kad automobiliai susidūrė ne vairuotojų nurodomomis, bet kitomis aplinkybėmis.“

Ekspertinėje pažymoje taip pat konstatuojama, kad transporto priemonės „VW Passat“ apžiūros metu buvo nufotografuotas šio automobilio „buferio apvalkalas su valstybiniu numeriu. Labiausiai atsikišusi į priekį automobilio VW detalė yra valstybinis numeris, kuris ir turėjo pirmiausiai kontaktuoti su automobiliu BMW. Valstybinis numeris yra tik perlinkęs per horizontalią ašį. Raidžių ir skaičių dažų išsiliejimo į šonus, būdingo kontaktuojant su judančiu objektu nėra. Taigi, galima teigti, kad automobilių tarpusavio susidūrimo metu automobilis BMW ne važiavo 40 km/h greičiu, bet stovėjo (arba judėjo minimaliu greičiu, iki 5 km/h).“

Remiantis atlikto įvykio aplinkybių tyrimo duomenimis, Ekspertinėje pažymoje konstatuojama, kad „galimo automobilių tarpusavio susidūrimo metu automobilis BMW pagrindiniame kelyje stovėjo arba judėjo minimaliu greičiu, o automobilis VW galimai smūgiavo judėdamas tiesiai į stovintį BMW, kas prieštarauja vairuotojų nurodomoms aplinkybėms, bei neatitinka natūralaus judėjimo kelyje parametrų.“

Ekspertinėje pažymoje daroma išvada, kad „padaryto tyrimo rezultatai suteikia pagrindą teigti, kad automobiliai „VW Passat“ ir „BMW X5“ buvo sugadinti ne vairuotojų nurodomomis, natūraliai susiklosčiusiomis aplinkybėmis, bet kitomis aplinkybėmis“.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotoje teisės aiškinimo ir taikymo praktikoje konstatuojama, kad konkretūs faktiniai duomenys, gauti ekspertinio tyrimo metu, gali būti atmesti kaip įrodymai, jei manoma, kad jie nepagrįsti, nepatikimi ar turi kitokių trūkumų. Kritiškai vertinti eksperto išvadą ar jos dalį galima tada, kai ekspertizės turinys prieštaringas, išvados neišplaukia iš tyrimo eigos, išvada pateikta neatlikus tyrimo arba jis atliktas neišsamiai ir kitais panašiais atvejais, kai kyla pagrįstų abejonių dėl ekspertinio tyrimo eigos ir rezultatų. Eksperto išvada pripažįstama pakankamu įrodymu, jeigu šios išvados duomenys yra nuoseklūs ir išsamūs. Taip pat, jei eksperto išvada neprieštarauja faktiniams duomenims, gautiems iš tos pačios rūšies ar skirtingų įrodinėjimo priemonių. Eksperto išvada laikoma pagrįsta, jeigu, įvertinus ginčo šalių pateiktų įrodymų visumą, eksperto išvados duomenys leidžia daryti pagrįstą išvadą apie įrodinėjamų faktinių aplinkybių buvimą ar nebuvimą⁵.

Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad Ekspertinė pažyma buvo parengta, vadovaujantis įvykio administravimo metu draudiko surinktais įrodymais: eismo įvykio deklaracijos duomenimis, draudiko eksperto surinktais įvykio dalyvių paaiškinimais apie įvykio

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. gruodžio 22 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. e3K-3-531-701/2016; Vilniaus apygardos teismo nutartis, 2020 m. sausio 10 d. priimta civilinėje byloje Nr. e2A-21-619/2020.

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. birželio 17 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-386-469/2015.

aplinkybes ir šiuos duomenis įvertinus kartu su turimais įrodymais apie įvykio vietą ir įvykyje dalyvavusių automobilių sugadinimus, patvirtinančius įvykio mechanizmą.

Ekspertinę pažymą rengęs ekspertas vertino nuotraukose užfiksuotus duomenis apie kelio dangą ir jos būklę bei duomenis apie įvykyje dalyvavusių automobilių deformacijos dydžius, kryptis ir automobilių padėtis po susidūrimo. Įvykio mechanizmo vertinimui turėjo įtakos duomenys apie įvykio laiką ir pačią įvykio situaciją, taip pat įvertinus matomumą eismo įvykio vietoje ir kompiuterinio modeliavimo metu gautus duomenis, kad iki įvykio automobilio „BMW X5“ stovėjo arba judėjo minimaliu greičiu.

Atsižvelgiant į draudiko nurodytas aplinkybes, kad automobilio stovėjimo būseną iš esmės skiriasi nuo važiuojimo, pažymėtina, kad kasacinio teismo praktikoje, kurioje buvo vertinta eismo įvykio dalyvių galimybė suvokti jų valdomų transporto priemonių judėjimo greitį prieš eismo įvykį, 15 km/h vairuotojo nurodyto ir eksperto nustatyto automobilio greičio paklaida buvo vertinta kaip galimas vairuotojo sąžiningas suklydimas dėl prieš eismo įvykį buvusio šio vairuotojo valdomos transporto priemonės greičio⁶.

Vis dėlto, atsižvelgiant į vairuotojų galimybę esant stresinei situacijai dėl kilusio eismo įvykio nurodyti savo valdomo automobilio greitį su nedidele paklaida, teismų formuojamoje praktikoje taip pat konstatuojama, kad vairuotojai negalėtų klysti, ar automobilis tiesiog stovėjo gatvėje arba vos judėjo (iki 5 km/h greičiu), taip sudarydamas kliūtį eismui⁷.

Vadovaujantis teismų formuojama praktika, darytina išvada, kad suklydimas dėl iki įvykio buvusio automobilio „BMW X5“ greičio (t. y. nurodytas beveik 35–40 km/h automobilio greičio netikslumas) negali būti pripažįstamas specialių žinių neturinčio, bet teisę vairuoti turinčio asmens protingu ir leidžiamu suklydimu.

Vertinant Ekspertinės pažymos, kaip draudiko sprendimą galinčio pagrįsti įrodymo, objektyvumą, taip pat pažymėtina, kad įvykio dalyvių nurodytų faktinių įvykio aplinkybių ir Ekspertinėje pažymoje nustatytų įvykio aplinkybių skirtumai yra reikšmingai priešingi, atsižvelgiant į įvykio dalyvių nurodytą ir ekspertinio tyrimo metu nustatytą įvykio mechanizmą⁸.

Svarbu ir tai, kad nors įvykio dalyviai neturi specialių žinių, reikalingų tiksliai kvalifikuoti eismo įvykio aplinkybes, tačiau tai nepaneigia vidutinių gebėjimų asmens galimybės paaiškinti ir nurodyti esmines eismo įvykio aplinkybes, t. y. eismo įvykio mechanizmą ir automobilių padėtis po eismo įvykio. Nagrinėjamu atveju įvykio dalyvių paaiškinimai apie eismo įvykio situaciją ir automobilių padėtis po susidūrimo negali būti vertinami kaip pateisinami objektyviai ir nežymia paklaida, kurios nebūtų galima objektyviai atsiminti ar įvertinti neturint ekspertinės kompetencijos.

Ekspertinę pažymą parengęs specialistas turi specialių žinių, reikalingų eismo įvykio aplinkybių tyrimui. Tai yra nuolatinė ir įprasta jo veiklos dalis. Įvertinus Ekspertinėje pažymoje nurodytus duomenis apie atliktą ekspertinį tyrimą ir draudiko surinktos informacijos, kurios pagrindu buvo parengtos ekspertinės išvados, pobūdį, nebuvo nustatyta kasacinio teismo suformuotuose paaiškinimuose nurodytų ekspertinio tyrimo metu gautų faktinių duomenų, kaip įrodymo, atmetimo pagrindų.

Nagrinėjamu atveju objektyvių duomenų, leidžiančių abejoti Ekspertinės pažymos duomenų pagrįstumu, Lietuvos bankui taip pat nebuvo pateikta. Pareiškėjas duomenis, kad įvykis įvyko jo nurodytomis aplinkybėmis, iš esmės grindžia tik subjektyviais savo paaiškinimais. Todėl, vadovaujantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visumos vertinimu, darytina išvada, kad Ekspertinės pažymos, kuri buvo parengta įvykio administravimo metu surinktų įrodymų pagrindu, duomenys nebuvo nuginčyti objektyviais įrodymais.

Atsižvelgiant į tai, pažymėtina, kad ekspertinio tyrimo pagrindu parengta Ekspertinė pažyma yra pripažintina pakankamu įrodymu, patvirtinančiu, kad draudikui buvo suteikta klaidinanti informacija apie įvykio aplinkybes. Draudėjui ir nukentėjusiam trečiajam asmeniui pažeidus įstatyme nustatytą pareigą draudikui suteikti visą teisingą informaciją apie esmines įvykio aplinkybes, draudikas neturi galimybės nustatyti visų draudėjo civilinės atsakomybės sąlygų ir vertinti, dėl kurio vairuotojo neteisėtų veiksmų įvyko eismo įvykis, kokiomis aplinkybėmis ir kokio masto padaryti nuostoliai ir kt.

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. gruodžio 21 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-462-695/2017.

⁷ Vilniaus apygardos teismo 2017 m. balandžio 18 d. sprendimas, priimtas civilinėje byloje Nr. 2A-367-258/2017.

⁸ Kaip minėta, Ekspertinėje pažymoje nurodyta, kad pareiškėjo valdomas automobilis po transporto priemonių susidūrimo „turėjo apsisukti apie 170° kampu prieš laikrodžio rodyklę ir sustoti kelkraštyje nuslydęs nuo kelio“, o kito įvykio dalyvio automobilis „turėjo sustoti nuvažiavęs nuo kelio ir sustoti pasisukęs apie 45° prieš laikrodžio rodyklę“.

Apibendrinant Lietuvos banko nustatytas aplinkybes, darytina išvada, kad draudikas, vadovaudamasis Įvykio administravimo metu surinktais įrodymais, priėmė pagrįstą sprendimą atsisakyti pareiškėjui dėl Įvykio mokėti draudimo išmoką.

Atsižvelgiant į tai, pažymėtina, kad pareiškėjo draudikui keliamas reikalavimas išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią transporto priemonei „BMW X5“ padarytą žalą, yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis